

IN MEMORIAM PROF. EMER. DR. SC. VESELINU SIMOVIĆU

Čovjek koji je godinama oplemenjivao hrvatsko graditeljstvo

PRIPREMILA:
Tanja Vrančić

Bio je najdugovječniji urednik časopisa *Građevinar* i na njega je bio s pravom ponosan jer ga je redovitošću, grafičkom opremom i sadržajem podigao na međunarodnu razinu

U prostorijama Hrvatske komore inženjera građevinarstva (HKIG) u Zagrebu 19. studenoga 2015. održan je skup *In memoriam prof. dr. sc. Veselin Simović, dipl. ing. građ.*

Skup je organiziran kao prisjećanje na cjelokupan rad i zasluge prof. Simovića kojima je godinama oplemenjivao hrvatsko graditeljstvo. Voditelji svečanosti bili su prof. emer. dr. sc. Josip Dvornik i Miljenko Srkoč, dipl. ing. građ. Potonji je u pozdravnom govoru istaknuo da je prof. Simović bio iznimno cijenjeni znanstveni radnik i nastavnik, ali i gospodarstvenik koji je svojedobno uspješno vodio veliku i složenu znanstveno-nastavno-stručnu graditeljsku tvrtku – Građevinski institut Zagreb. Stoga je Komora osjećala obvezu organizirati posebno prisjećanje na svoga

počasnog člana, na kolegu čiji znanstveni i stručni doprinos građevinskoj struci i cijelom društvu ostaje u trajno nasljeđe novim generacijama.

Komora je bila obvezna organizirati posebno prisjećanje na kolegu čiji je znanstveni i stručni doprinos građevinskoj struci ostao u trajno nasljeđe novim generacijama

Pozdravio je posebne goste mr. sc. Marka Širca, bivšeg ministra prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja, Dragana Blaževića, predsjednika HSGI-a, Danila Ivezića, predsjednika Zajednice

Crnogoraca Hrvatske, i Dušana Miškovića, predsjednika Vijeća crnogorske nacionalne manjine grada Zagreba, dekane zagrebačkog i splitskog građevinskog fakulteta prof. dr. sc. Nevena Kuspilića i izv. prof. dr. sc. Borisa Trogrlića, a posebno Radovana Simovića, dipl. ing. građ., sina prof. Simovića.

Uvodna obraćanja

U uvodnoj je riječi Zvonimir Sever, predsjednik HKIG-a, obrazložio da su skup organizirali i izdali posebnu publikaciju posvećenu svome istaknutom članu jer je njegovim odlaskom Komora izgubila počasnog člana i dobitnika *Kolosa* za životno djelo, a struka svjetski uglednog i priznatog stručnjaka kojemu su za rad i doprinos društvu dodijeljena najviša akademska, stručna i državna priznanja. Zvonimir Sever istaknuo je doprinos prof. Simovića u osnivanju Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu i izradi inicijalnog teksta Statuta HKIG-a. Nakon što je sudjelovao u osnivanju Komore, prof. Simović aktivno je sudjelovao u radu Razreda inženjera građevinarstva, uvijek se odazivao pozivima, bio živo uključen u rasprave te se svesrdno zalagao u provedbi pojedinih dogovora i zadaća. Stoga je sasvim opravdano to da je postao prvi počasni član Komore, a 2011. dodijeljen mu je i *Kolos* za životno djelo. Zvonimir Sever na kraju je izjavio da će Komora ubuduće izdavati publikacije o svim članovima dobitnicima nagrade za životno djelo. Ujedno je rekao kako se ovaj skup namjeravao održati u sklopu ovogodišnjih *Dana ovlaštenih inženjera* u Opatiji, ali je zaključeno kako će skup u Zagrebu privući znatno više štovatelja lika i djela pokojnog profesora. Prof. Neven Kuspilić, dekan Građevinskog fakulteta u Zagrebu, prisjetio se vlastitog upisa na Fakultet, još u doba

Zvonimir Sever, predsjednik HKIG-a, u svom obraćanju sudionicima skupa

Obraćanje Dragana Blaževića, predsjednika HSGI-a

kada je prof. Simović bio njegov dekan i kada je svojim nadahnutim uvodnim predavanjem zainteresirao studente za studij. Tom im je prigodom ukazao na svu ljepotu graditeljstva, a poslije je svojim iznimno posjećenim predavanjima svima približio građevinsku statiku. Istaknuo je da je prof. Simović bio i vizionar jer se u doba kada je upravljao Fakultetom također studiralo godinu za godinu, baš kao i sada nakon što je usvojen način studiranja prema Bolonjskome procesu.

U svom je obraćanju Dragan Blažević, predsjednik HSGI-a, istaknuo da je prof. emer. Veselin Simović bio stalni član Predsjedništva SGITH-a i HSGI-a, a neko vrijeme (1984. – 1987.) i njegov predsjednik. Uoči Domovinskog rata bio je i na čelu Saveza republičkih građevinskih udruga na razini Jugoslavije.

Kao glavni urednik časopisa *Građevinar* brinuo je o kadrovskim rješenjima i oživljavanju rada temeljnih društava, ali i o redovitim prihodima potrebnima za rad HSGI-a i časopisa. U tome je bio beskrajno dosjetljiv. Njegove su organizatorske, pedagoške i uredničke sposobnosti došle do izražaja i prilikom izdavanja brojnih knjiga i druge udžbeničke literature namijenjene studentima građevinskih fakulteta i veleučilišta. Profesor Simović zaslužan i za nešto što je znatno obilježilo rad HSGI-a u posljednja dva desetljeća.

Godine 1993. pokrenuo je *Sabor hrvatskih graditelja* s namjerom, između ostalog, da se kotizacijama dodatno financira redovitost izlaženja *Građevinar*a. Usmjeravao je i glavne teme rasprava koje su u početku bile vezane uz obnovu, a poslije uz pregovore o pristupanju Europskoj uniji. Neiscrpnom je energijom brinuo o svakome detalju u poslovanju HSGI-a i nikada nije povisio glas ni pokazao ljutnju prema suradnicima ili sudionicima razgovora ili rasprava. Prof. Simović bio je veliki stručnjak i pedagog te poznavatelj stručnog i književnog jezika, ali nadasve gospodin u pravome smislu te riječi, zaključio je svoje izlaganje ing. Blažević.

Neiscrpnom je energijom brinuo o svakome detalju u poslovanju HSGI-a i nikada se nije ljutio na suradnike ili sudionike u razgovorima ili raspravama

Dušan Mišković, predsjednik Vijeća crnogorske nacionalne manjine grada Zagreba, istaknuo je da dojmljiva biografija i u znanstvenom i u ljudskom pogledu prof. Simovića svrstava među neprikosnovene autoritete, u one koji su prepoznati imenom ili nadimkom – u stvarne velikane. Kada bi se čulo "Aga" ili "Profesor", uvi-

jek se znalo na koga se misli. "Pokoljenja djela sude, što je čije daju sv'jema" (Njegoš). Još od 1948., kada je stigao u Zagreb i upisao Tehnički fakultet, radom na matičnome Građevinskom fakultetu, potom u Građevinskom institutu, a poslije kroz HSGI i Komoru, razvio je plodnu znanstvenu i stručnu djelatnost. Isto se tako predano angažirao u rješavanju statusa crnogorske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj. Stoga je Aga i u našoj sredini ostavio neizbrisiv trag. Zbog svega toga su mu i dodijeljena najviša akademska, društvena i državna priznanja u Hrvatskoj, Crnoj Gori i u svijetu.

Iako je stvaralački i znanstveni ugled, briljantnu sveučilišnu karijeru, ostvario u Republici Hrvatskoj, nikada nije zaboravio na svoju Crnu Goru, već je cijeli život s blagonaklonošću, a često i zabrinutošću pratio njezin put. Bio je sudionik presudnih zbivanja u njevoj suvremenoj povijesti u sklopu Pokreta za nezavisnu europsku Crnu Goru i kroz osnivanje Dukljanske akademije nauka i umjetnosti, predan svim svojim bičem velikom cilju – samostalnoj i neovisnoj Crnoj Gori, koju je neizmjerljivo volio.

Veselin Aga Simović jedan je od utemeljitelja Nacionalne zajednice Crnogoraca Hrvatske. Na izborima za članove Vijeća crnogorske nacionalne manjine grada Zagreba u tri je mandata biran za člana i predsjednika Vijeća. Nakon što je osnovana Koordinacija vijeća crnogorske nacionalne manjine na području Hrvatske, izabran je za njezina predsjednika, što je bio i u dva sljedeća mandata. Velik je i neizmjeran bio njegov doprinos unapređenju položaja i djelovanja nacionalnih manjina u gradu Zagrebu i Hrvatskoj. Prispadnici su crnogorske nacionalne manjine posebno ponosni i zahvalni na svemu što je prof. Veselin Simović učinio u stvaranju njihova sadašnjeg statusa i ugleda.

Predstavljanje članka iz publikacije

Nakon uvodnih riječi o prof. Veselinu Simoviću Miljenko Srkoč, urednik publikacije *In memoriam - prof. emer. dr. sc. Veselin Simović*, predstavio je autore i dao im riječ kako bi svako na svoj način s okupljenima

Sudionici skupa posvećenog prisjećanju na prof. Simovića

podijelio djelić rada i života s prof. Simovićem, kako bi se u tom mozaiku sastavila slika o toplom, velikodušnom, pravednom čovjeku te velikom stručnjaku, znanstveniku, nastavniku, publicistu...

Životopis Veselina Simovića

Prof. emer. dr. sc. Josip Dvornik predstavio je životopis profesora Veselina Simovića. Istaknuo je da su studenti (osobito oni dobri) voljeli nastavu prof. Simovića koji se već kao asistent, a poslije kao docent i profesor isticao sustavnošću izlaganja, strpljivošću i spremnošću da odgovara na sva studentska pitanja te pojašnjava sve što im nije bilo jasno. Najvažniji znanstveni doprinos prof. Simovića izvorna je metoda proračuna zidova s otvorima u projektiranju visokih zgrada. Izradio je više od 300 važnijih projekata i proveo više od 500 revizija i ekspertiza. Bio je aktivan kao stručnjak za konstrukcije u stručno-konzultativnome povjerenstvu za obnovu Dubrovnika nakon potresa 1979. Poticao je i doprinio osnivanju građevinskih fakulteta u Splitu, Osijeku i Rijeci. Aktivno je sudjelovao u radu mnogih međunarodnih udruženja i odbora te za svoj rad primio mnoga priznanja i nagrade. Bio je dugogodišnji urednik časopisa *Građevinar* i mnogih

drugih stručnih i znanstvenih knjiga te udžbenika.

Grupa O112 koju je osnovao Veselin Simović

Prof. dr. sc. Nenad Bičanić u svom je izlaganju pod pomalo neobičnim naslovom *Grupa O112 Veselina Simovića 1970 IGH* rekao da je jedna od bitnih kvaliteta dobrih vođa, vizionara i predvodnika sposobnost delegiranja i spremnost da ljudima odabranima za suradnike pri realizaciji neke od zamisli daju ili ukažu potpuno povjerenje.

Posjedovao je jednu od bitnih kvaliteta dobrih vođa, vizionara i predvodnika – spremnost da ljudima u realizaciji neke zamisli ukaže potpuno povjerenje

Prof. Simović bio je jedan od takvih vođa i vizionara, a članovi Grupe O112, grupe za teoriju konstrukcija koju je u veljači 1971. osnovao kao vezu između Građevinskog fakulteta i Instituta građevinarstva Hrvatske, niz su godina uživali privilegij potpunog povjerenja, nedvojbene potpore i zaštite svog osnivača. U Grupi su od početka bili uključeni Josip Dvornik, Heinrich Werner, Nikolaj Ivančić (jedini ma-

tematičar), Miljenko Srkoč, pokojni Ramiz Fejzo i Slobodan Sekulić, a potom im se pridružio Nenad Bičanić, a neko je vrijeme u Grupi radila i Irma Halavanja.

Razvoj numeričkih i aproksimativnih metoda u mehanici i teoriji konstrukcija nije bio samo teorijski izazov u statici i primijenjenoj matematici, već je prepoznat kao potencijal u porastu složenosti i vjerodostojnosti računalnih modela konstrukcija u inženjerskoj praksi. Istodobna učinkovitost i dostupnost računalnih sustava skratila je vrijeme između novih ideja aproksimacije u teoriji konstrukcija te njihovih primjena i realizacija u razvojnim paketima i u izravnoj primjeni u praksi. Takva je situacija bila izazov koji je prof. Simović prepoznao. Naime, nije se smjelo propustiti praćenje i aktivno sudjelovanje u razvoju nove računalne tehnologije u konstruktorskom inženjerstvu, a željelo se spriječiti korištenje programskih paketa bez pravog razumijevanja teorijskih podloga i ograničenja.

Uravnotežena kombinacija rigoroznosti u teoriji i odgovorna primjena nove tehnologije u praksi bili su i ostali karakteristika Grupe O112 tijekom njezina djelovanja. Grupa je proučavala detalje, programirala i realizirala postupke i metode konačnih razlika u analizi ploča, interpolacijske funkcije Vladimira Logvinovića Rvačeva,

proračune prostornih zidova s otvorima, metode transfer matrica za složene gredne nosače, metode konačnih elemenata, metode optimalizacije, generalizacije iteartivnih postupaka rješavanja sustava jednadžbi... Članovi Grupe projektirali su mnoge zahtjevne konstrukcije u Hrvatskoj i inozemstvu. Povjerenje koje je prof. Simović imao u članove Grupe rezultiralo je specijalizacijama i studijskim boravcima u inozemstvu. Svojim je stavom prema Grupi Profesor izravno utjecao na razvoj njezinih članova kao uspješnih samostalnih konstruktora, inovatora, znanstvenika i učitelja na raznim stranama svijeta. Bez njegova povjerenja i potpore mnogi vidovi profesionalnih i akademskih karijera njezinih članova ne bi bili mogući. Ležernost prvih zajedničkih dana dovela je do trajnog prijateljstva i bliskosti koji traju i danas, zaključio je svoje izlaganje prof. Bičanić.

Dugogodišnji glavni urednik svih izdanja HSGI-a

Prati li se samo urednički dio bogate znanstvene, pedagoške, stručne i gospodarske karijere prof. emer. dr. sc. Veselina Simovića, na prvome mjestu treba istaknuti, zasigurno, časopis *Građevinar*, izdanje HSGI-a, rekao je na početku izlaganja prof. dr. sc. Stjepan Lakušić. *Građevinar* je časopis na koji je prof. Simović s pravom bio posebno ponosan jer ga je redovitošću, grafičkom opremom i poglavito sadržajem podigao na međunarodnu razinu. Konceptiju časopisa utemeljio je na neodvojivosti i prožimanju znanosti i prakse, na zamisli kojom se vodio i kao predsjednik Građevinskog instituta Zagreb, i time je oblikovao časopis koji svi dobro poznajemo, koji se ne čita samo na fakultetima i u institutima, nego i u poduzećima, uredima i na gradilištima. Profesor Simović bio je najdugovječniji urednik časopisa, od srpnja 1975. do prosinca 2011. U tih 36 i pol godina uredio je 436 brojeva časopisa; od 1976. časopis je izlazio redovito, svaki mjesec. Sve je članke koji su objavljeni, a i mnoge koji to nisu bili, pažljivo čitao, bilježio je primjedbe između redaka i po marginama, razgovarao s autorima ili ih u pismima navodio kako da dotjeraju svoje

radove, često ispravljajući čak i jezične pogreške.

Urednički rad profesora Simovića nije bio ograničen samo na časopis. U tu vrstu njegova djelovanja spada i višegodišnja edicija *Građevni godišnjak*, u čijem je svakom izdanju objavljeno po nekoliko vrijednih i aktualnih znanstveno-stručnih priloga, ali i zbornici s pet *Sabora hrvatskih graditelja*, niz monografija i udžbenika te opsežan *Leksikon građevinarstva* iz 2002. za koji je napisao brojne natuknice, ali i pročitao te s autorima raspravio i sve druge. Osim toga bio je recenzent *Ilustriranog rječnika arhitekture i građevinarstva*, tj. njegova građevinskog dijela. Osim u HSGI-u, bio je urednik edicija Građevinskog fakulteta, Instituta građevinarstva Hrvatske i Građevinskog instituta Zagreb.

Prof. Veselin Simović zalagao se i poticao izdavanje stručnih publikacija i sveučilišnih udžbenika. Velikoj većini bio je, osim urednika, prvi recenzent i redaktor. Svi se autori slažu s time da je bio izniman poznavatelj stručne materije, ali i izvrstan znalac hrvatskog jezika te je svojim sugestijama, primjedbama i konstruktivnim kritikama pomogao u nastajanju tih vrijednih knjiga. Većina je knjiga objavljena od 1991. do 2005. godine. Profesor Simović ulagao je veliki trud i mnogo vremena kako bi HSGI, osim *Građevinar*, bio izdavač i stručnih publikacija u graditeljstvu. Ne čudi stoga što se nakon prestanka njegova rada na knjigama kroz gotovo cijelo desetljeće prestala izdavati stručna literatura. Iza sebe je ostavio impresivan urednički opus, pokazavši svima kako se voljom i radom može napraviti puno toga. Vjerujemo, zaključio je svoje izlaganje sadašnji glavni i odgovorni urednik časopisa, da Hrvatski savez građevinskih inženjera neće prekinuti svoju dojmpljivu izdavačku tradiciju.

Uloga profesora, predsjednika i menadžera

Prisjećajući se prof. Simovića, dr. sc. Petar Đukan rekao je da čovjek živi dok ga se sjećamo te da je za njega profesor još uvijek živ. U svojim se sjećanjima naslovljenima s *Profesor, predsjednik, menadžer* osvrnuo na dio djelovanja prof. Simovića na upravljanju i razvoju Građevinskog in-

stituta (GI-a) te na njegovu poslovnu i organizacijsku dimenziju. GI je bio vrlo složena tvrtka i ustanova, pa su za upravljanje i poslovanje bila nužna iznimna organizacijska umijeća i vodstvo. Premda se nije moglo očekivati da takve vrline može imati jedan sveučilišni profesor, naročito ne profesor teorijskih predmeta kao što je Teorija konstrukcija, prof. Simović organizacijskim je umijećima mnoge zasjenio i nadvisio. Dr. Đukan smatra da su polazišta organizatorske uspješnosti prof. Simovića bili njegov savršeni odnos prema (su)radnicima, njegov urođeni talent za vodstvo, hrabrost i lakoća donošenja odluka, erudicija i golemo znanje te velika ljubav i predanost poslu.

Premda se to nije moglo očekivati od jednoga sveučilišnog profesora teorijskih predmeta, organizacijskim je umijećima mnoge zasjenio i nadvisio

U svjetlu raznih suvremenih događanja posebno se ističu profesorovo poštenje i predanost. Premda je imao neosporan autoritet u Institutu, u građevinarstvu uopće, ali i u društvu, nikada nije ni pomišljao na vlastitu korist, nego je njegov interes uvijek bio usmjeren na dobrobit tvrtke, zaposlenika te naročito na opće (društvene) strateške koristi. Posebno je profesorov iskorak sažet u sintagmi o "jedinstvu znanstvenog, nastavnog i stručnog rada". To je bio višestruko koristan sustav jer su nastavnici radom na stvarnim projektima u praksi obogaćivali svoje znanje i stjecali iskustvo koje je važno za stručnjake u građevinarstvu kao primijenjenoj znanstvenoj disciplini. Stručni su radnici imali najstručniju potporu i recenziju svog rada, a na kraju su i klijenti, uočivši tu prednost, rado snosili povećani trošak usluga, znajući da izbjegavaju moguće neželjene ekscese i gubitke.

Organiziranje i razvoj građevinskih fakulteta u Hrvatskoj

Javni je život prof. emer. Veselina Simovića bio višeslojan, logično isprepleten i

u svakom detalju zanimljiv, rekao je prof. dr. sc. Jakša Miličić, njegov dugogodišnji prijatelj. Sreli su se na drugoj godini studija građevinarstva i zbližili za cijeli život. Dugo su zajedno radili na širokom polju problema vezanih uz razvoj građevinarstva. Prof. Miličić obrazložio je ključnu ulogu prof. Simovića u osnivanju građevinskih fakulteta u Hrvatskoj. Za razmatranje o odlučivanju ključna je bila pozicija Građevinskog fakulteta Zagreb i Instituta građevinarstva Hrvatske. Te su institucije sedamdesetih godina 20. st. jedine u Hrvatskoj bile potpuno organizirane, a stručnjaci u njima bili su svjesni vlastite odgovornosti. Nakon temeljitih analiza prof. Simović spoznao je nužnost opće mobilizacije u Hrvatskoj i okrupnjivanja, ponajprije povezivanjem Građevinskog fakulteta u Zagrebu s IGH-om. Ideja je rezultirala stajalištem da se Građevinski fakultet Zagreb i IGH u svim svojim jedinicama u Hrvatskoj moraju objediniti u jednu radnu organizaciju pod nazivom Građevinski institut Zagreb s četiri jednakopravne institucije, od kojih se svaka nazvala Fakultet građevinskih znanosti, a sjedišta su im bila u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku. Operativno, ukupni se život vodio na fakultetima, a na razini Instituta dogovaralo se i odlučivalo o problemima od zajedničkih interesa. To je jedinstvo postignuto jer su uočene i prihvaćene razlike koje su postojale. Ta mudrost potrebna je i danas na širem planu, zaključio je prof. Jakša Miličić.

Projekti prof. Veselina Simovića

Prof. Simović projektirao je konstrukcije cijeli životni vijek, pet desetljeća, uz sav društveni rad i obveze u nastavi, rekao je njegov dugogodišnji suradnik mr. sc. Zorislav Despot. Više od 300 stručnih projekata uglavnom su bili projekti armiranobetonskih konstrukcija. Može ih se podijeliti u tri skupine: stambeno-poslovne, industrijske i sportske te kulturno-povijesne građevine. Mr. Despot odabrao je nekoliko važnijih koje je i posebno predstavio. To je *Importanne galeria* u Zagrebu, građevina s 12 nadzemnih etaža i pet podzemnih koja je izgrađena u vrlo kratkome roku. Konstrukcija je završena u samo 12

Fotografija prof. Simovića s naslovnice monografije

mjeseci, pa je prof. Simović osim traženja konstruktorskih rješenja i provođenja seizmičkog proračuna morao uskladiti potrebnu tehničku dokumentaciju s potrebama gradilišta. Istaknuo je i projekte za tvrtku *Novi stan* iz Zagreba. To su projekti stambenih zgrada vrlo velike površine (oko 50.000 m²) čija je složenost bila izražena u načinu temeljenja i rješenju zidova koji preuzimaju vertikalna i horizontalna djelovanja. Prof. Simović radio je i mnoge projekte tvornica cementa, teško opterećenih građevina smještenih u visokoj potresnoj zoni te zbog toga vrlo zahtjevnih u odabiru konstruktorskih rješenja.

Uz sav je društveni rad i obveze u nastavi, konstrukcije projektirao cijeli životni vijek, a radi se o više od 300 projekata, uglavnom armiranobetonskih konstrukcija

Istaknut je stručno-konzultativni rad prof. Simovića na *Hajdukovu* stadionu na splitskome Poljudu te na sanaciji građevina nakon katastrofalnog potresa 1979. u Dubrovniku. Posebno je detaljno predstavljena obnova franjevačkog samostana i crkve sv. Vlahu u Pridvorju u Konavlima koji je bio temeljito poharan u agresiji na Hrvatsku.

Zidovi s otvorima i postupak Veselina Simovića

Postupak proračuna zidova s otvorima, koji je prof. Veselin Simović uveo u svojoj disertaciji početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća, sljedećih je dvadesetak godina imao široku primjenu, rekao je izv. prof. dr. sc. Krešimir Fresl. Računalni program ZID-E, koji je na temelju postupka izradio Heinrich Werner, upotrijebljen je u proračunu više stotina visokih zgrada u Hrvatskoj i u drugim jugoslavenskim republikama, pa i u inozemstvu. Za doprinos proračunu zidova s otvorima profesoru Simoviću je 1973. dodijeljena Republička nagrada *Nikola Tesla* za znanstveni rad. Razvoj metode konačnih elemenata i njezinih programskih realizacija, kao i brzih računala s velikim memorijskim prostorom, omogućili su proračun armiranobetonskih objekata visokogradnje kao cjelovitih prostornih sklopova. Prof. Fresl ukratko je prikazao i obrazložio postupak prof. Simovića te istaknuo da taj postupak nije toliko zastario da bi ga "moderniji" postupci trebali potisnuti u zaborav, kao, uostalom, ni mnoge druge "ručne", približne i grafičke postupke.

Na skupu posvećenome golemom znanstvenom, stručnom, poslovnom i izdavačkom doprinosu prof. emer. dr. sc. Veselina Simovića bilo je nazočno gotovo stotinjak prijatelja i štovatelja.